

## Nr 138.

Av herr **Persson, Karl**, och herr **Nilsson, Bror**, *angående begränsning av den s. k. långtradartrafiken.*

Bland de moderna samfärdsmedlen är bilen det trafikmedel, som har utvecklats kraftigast. Detta är givetvis till nytta inte bara då det gäller samfärdsel människor emellan, utan lastbilstrafiken är om möjligt till ännu större nytta i samhällsekonomin. För landsbygdens förhållande i allmänhet och för de områden därav som ligga avlägset från järnvägarna i synnerhet är det numera ett livsvillkor, att såväl personbilar som omnibussar och lastbilar finnas och kunna fullgöra sina funktioner. Ur denna synpunkt sett är det endast att beklaga, att landets ekonomiska ställning har blivit så ansträngd, att inskränkning i bilarnas trafikmöjligheter måst tillgripas.

Det nya förslaget i Kungl. Maj:ts proposition nr 5 syftar väl inte bara till att genom högre fordons- och bensinskatter skaffa staten större inkomster och därigenom hjälpa till med den överbalansering av budgeten, som anses behövlig för att verka inflationshämmande? Den syftar väl lika mycket till att i samband med de sedan ett par månader tillbaka beslutade inskränkningarna i sön- och helgdagstrafiken verka återhållande på åtgången av bensin och andra för biltrafiken behövliga importvaror såsom t. ex. nya bilar, gummi och annan bilutrustning. Då såväl denna nya inskränkning och beskattning av biltrafiken som det förut genomförda förbudet mot söndagskörning i synnerhet drabbar den del av landsbygden som redan förut är mest isolerad, nämligen de från järnvägsstationen avlägset boende, vilja vi härmed fästa uppmärksamheten på en annan åtgärd, som bör kunna verka i bensinbesparande riktning och i stället bör kunna genomföras, nämligen inskränkning, åtminstone tillfälligtvis, av den s. k. långtradartrafiken med mycket tunga bilar, vilka transporter mycket väl skulle kunna utföras järnvägsledes. En annan sak som förtjänar uppmärksamhet i detta sammanhang är, att om den tunga och långväga lastbilstrafiken skall få utveckla sig fritt, kräves ett mycket större och dyrbarare underhåll ävensom nybyggnad och breddning av våra huvudvägar. Redan nu ställas stora anspråk på investeringar såväl härför som för ombyggnad och förstärkning av broar.

Ett slopande av den långväga lastbilstrafiken i alla de fall, då icke särskilda skäl tala för densamma, så som för bräckliga och för omlastning särskilt ömtåliga varor, skulle således verka i två riktningar, besparing av im-

porterade drivmedel och bilutrustning samt minskning i såväl underhåll som nybyggnader av trafikleder, och detta utan att minska eller verka fördyrande för trafikmedlen för någon del av befolkningen. Härjämte skulle, åtminstone i någon mån, arbetskraft frigöras för främjande av annan samhällsnyttig produktion.

Med hänvisning till vad som ovan anförts få vi hemställa,  
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning och förslag angående begränsning av den s. k. långtradartrafiken i enlighet med de riktlinjer, som härom i motionen skisserats.

Stockholm den 23 januari 1948.

*Karl Persson.*

*B. A. Nilsson.*

---